

Convenția nr. 129/1969 privind inspecția muncii în agricultură

Conferința generală a Organizației Internaționale a Muncii, convocată la Geneva de către Consiliul de Administrație al Biroului Internațional al Muncii, și reunită aici, la 4 iunie 1969, în cea de-a cincizeci și treia sesiune a sa,

luând notă de convențiile internaționale ale muncii existente privind inspecția muncii, cum sunt Convenția asupra inspecției muncii, 1947, care se aplică în industrie și comerț, și Convenția asupra plantațiilor, 1958, care se aplică anumitor întreprinderi agricole,

luând în considerare că este de dorit ca, în prezent, să fie adoptate norme internaționale asupra inspecției muncii în agricultură, în general,

după ce a hotărât să adopte diferite propuneri privind inspecția muncii în agricultură, problemă care constituie cel de al patrulea punct al ordinii de zi a sesiunii,

după ce a hotărât ca aceste propuneri să capete forma unei convenții internaționale, adoptă, la 25 iunie 1969, următoarea convenție, care se va numi „Convenția asupra inspecției muncii agricultură), 1969”:

Articolul 1

1. În sensul prezentei convenții, termenul întreprindere agricolă cuprinde întreprinderi sau părți ale întreprinderilor care au ca obiect agricultura, creșterea animalelor, silvicultura, horticultura, transformarea primară a produselor agricole de către cel care le exploatează sau orice altă formă de activitate agricolă.

2. Dacă este necesar, autoritatea competentă va determina, după consultarea organizațiilor celor mai reprezentative ale celor care angajează și ale lucrătorilor, interesate, dacă acestea există, linia de demarcare între agricultură, pe de o parte, și industrie și comerț, pe de altă parte, în așa fel încât nici o întreprindere agricolă să nu rămână în afara sistemului național de inspecție a muncii.

3. În cazurile de neclaritate, dacă convenția se aplică sau nu unei întreprinderi sau unei părți dintr-o întreprindere, problema va fi soluționată de autoritatea competentă.

Articolul 2

În prezenta convenție, termenul „dispoziții legale” cuprinde, în afară de legislație, hotărârile arbitrale și contractele colective care au putere de lege, și a căror aplicare cade în sarcina inspectorilor muncii.

Articolul 3

Orice stat membru al Organizației Internaționale a Muncii, care aplică prezenta convenție, trebuie să aibă un sistem de inspecție a muncii în agricultură.

Articolul 4

Sistemul de inspecție a muncii în agricultură se va aplica întreprinderilor agricole în care lucrează lucrători salariați sau ucenici, oricare le-ar fi modul de remunerare, natura, forma sau durata contractului lor de muncă.

Articolul 5

1. Orice stat membru care ratifică prezenta convenție poate ca, printr-o declarație anexată la ratificarea sa, să-și ia obligația să extindă sistemul său de inspecție a muncii din agricultură la una sau mai multe dintre categoriile următoare de persoane care lucrează în întreprinderile agricole:

- a) fermieri care nu folosesc mâna de lucru din afară, dijmași și alte categorii asemănătoare de lucrători agricoli;
- b) persoane asociate la administrarea unei întreprinderi colective, cum sunt membrii unei cooperative;
- c) membrii familiei celui care exploatează pământul, așa cum sunt definiți de legislația națională.

2. Drept urmare, orice stat membru care a ratificat prezenta convenție va putea să facă cunoscut directorului general al Biroului Internațional al Muncii o declarație prin care se angajează să extindă sistemul său de inspecție a muncii din agricultură la una sau mai multe dintre categoriile de persoane enumerate la paragraful precedent, care n-au fost încă menționate într-o declarație anterioară.

3. Orice stat membru care a ratificat prezenta convenție va indica, în rapoartele pe care este obligat să le prezinte, în baza art. 22 al Constituției Organizației Internaționale a Muncii, în ce măsură a dat urmare sau își propune să dea urmare dispozițiilor convenției în ce privește acele categorii de persoane enumerate la paragraful 1 de mai sus, care nu au făcut obiectul unor astfel de declarații.

Articolul 6

1. Sistemul de inspecție a muncii în agricultură va avea următoarele sarcini:

- a) să asigure aplicarea dispozițiilor legale referitoare la condițiile de muncă ale lucrătorilor în exercitarea profesiei lor, cum sunt dispozițiile privind durata muncii, salariile, repausul săptămânal și concediile, securitatea, igiena și bunăstarea, munca femeilor, a copiilor și a adolescenților și alte meserii conexe, în măsura în care inspectorii de muncă au ca sarcină asigurarea aplicării amintitelor dispoziții;

- b) să furnizeze, celor care angajează și lucrătorilor, informații și sfaturi tehnice asupra mijloacelor celor mai eficiente de respectare a dispozițiilor legale;
- c) să atragă atenția autorității competente asupra defectuoșităților sau abuzurilor care nu-și găsesc o acoperire corespunzătoare în dispozițiile legale în vigoare și să facă acesteia propuneri privind îmbunătățirea legislației.

2. Legislația națională poate încredința inspectorilor muncii din agricultură funcții de asistență sau de control în ce privește aplicarea dispozițiilor legale referitoare la condițiile de viață ale lucrătorilor și familiilor lor.

3. Dacă inspectorilor muncii din agricultură li se încredințează și alte funcții, acestea nu trebuie să împiedice exercitarea funcțiilor lor principale și nici să aducă, în vreun fel oarecare, prejudicii autorității sau imparțialității necesare inspectorilor în relațiile lor cu cei care angajează și cu lucrătorii.

Articolul 7

1. Inspecția muncii în agricultură va fi plasată sub supravegherea și controlul unui organ central, dacă această subordonare este compatibilă cu practica administrativă a statului membru.

2. În cazul unui stat federativ, expresia „organ central” poate indica un organ central stabilit, fie la nivel federal, fie la nivelul uneia dintre entitățile componente ale federației.

3. Inspecția muncii în agricultură va putea fi asigurată, de exemplu:

- a) printr-un organ unic de inspecție a muncii, competent pentru toate ramurile activității economice;
- b) printr-un organ unic de inspecție a muncii care să aibă o specializare funcțională asigurată prin pregătirea adecvată a inspectorilor însărcinați cu exercitarea funcțiilor lor în agricultură;
- c) printr-un organ unic de inspecția muncii care să aibă o specializare instituțională asigurată prin crearea unui serviciu calificat tehnic al cărui agenți își vor exercita funcțiile lor în agricultură;
- d) printr-o inspecție specializată, însărcinată cu exercitarea funcțiilor sale în agricultură, dar a cărei activitate va fi plasată sub supravegherea unui organ central având aceleași prerogative în materie de inspecție a muncii în alte ramuri ale activității economice ca industrie, transporturi și comerț.

Articolul 8

1. Personalul inspecției din agricultură trebuie să fie format din funcționari publici al căror statut și condiții de serviciu să le asigure stabilitatea în funcție și să-i facă independenți față de orice schimbări de guvern și orice influență dăunătoare din afară.

2. Atunci când legislația sau practica națională permit, statele membre au facultatea ca, în sistemul lor de protecție a muncii în agricultură, să includă delegați sau reprezentanți ai organizațiilor profesionale a căror activitate o va completa pe aceea a funcționarilor publici; acești delegați sau reprezentanți vor beneficia de garanții în ce privește stabilitatea funcțiilor lor și vor fi feriți de orice influență dăunătoare din afară.

Articolul 9

1. Sub rezerva condițiilor stabilite de legislația națională pentru recrutarea funcționarilor publici, inspectorii muncii din agricultură vor fi recrutați numai pe baza capacității candidaților de a îndeplini sarcinile ce urmează să si le asume.

2. Mijloacele de verificare a acestei capacități vor fi determinate de către autoritatea competentă.

3. Inspectorii muncii din agricultură trebuie să primească o pregătire profesională adecvată exercitării funcției lor și vor fi luate măsuri pentru a li se asigura, în mod corespunzător perfecționarea pe parcursul serviciului.

Articolul 10

Femeile, la fel ca bărbații, pot face parte din personalul serviciilor de inspecție a muncii din agricultură; dacă este necesar, se vor putea stabili sarcini distincte pentru inspectorii bărbați și inspectorii femei.

Articolul 11

Orice stat membru este obligat să ia măsurile necesare pentru a asigura ca experții și tehnicienii calificați corespunzător, și care pot să-și aducă contribuția la soluționarea problemelor care necesită cunoștințe tehnice, să colaboreze cu inspecția muncii din agricultură i potrivit metodelor socotite ca fiind cele mai adecvate condiții internaționale.

Articolul 12

1. Autoritatea competentă trebuie să ia măsurile necesare pentru a favoriza o cooperare efectivă între serviciile de inspecție a muncii din agricultură și serviciile guvernamentale sau instituțiile publice și alte instituții care pot fi chemate să desfășoare activități asemănătoare.

2. Dacă împrejurările o cer, autoritatea competentă poate încredința, ca măsură ajutătoare, unele funcții de inspecție, la nivel regional sau local, serviciilor guvernamentale corespunzătoare sau instituțiilor publice, sau poate face ca astfel de servicii sau instituții să participe la respectiva activitate de inspecție, în așa fel încât aplicarea principiilor prezentei convenții să nu aibă de suferit.

Articolul 13

Autoritatea competentă va lua măsurile convenite pentru a favoriza colaborarea dintre funcționarii inspecției muncii în agricultură, cei care angajează și lucrătorii sau organizațiile acestora, dacă ele există.

Articolul 14

Se vor lua măsuri pentru ca numărul inspectorilor muncii din agricultură să fie suficient spre a putea să asigure exercitarea eficace a funcțiilor serviciului de inspecție. La stabilirea numărului acestor inspectori se va ține seama de:

- a) importanța sarcinilor ce urmează a se îndeplini și, în special:
  - i. numărul, natura, importanța și situația întreprinderilor agricole supuse controlului inspecției;
  - ii. numărul și diversitatea categoriilor de persoane care lucrează în aceste întreprinderi;
  - iii. numărul și complexitatea dispozițiilor legale a căror aplicare urmează a fi asigurată;
- b) mijloacele materiale de executare puse la dispoziția inspectorilor;
- c) condițiile practice în care trebuie efectuate inspecțiile pentru a fi eficace.

Articolul 15

1. Autoritatea competentă trebuie să ia măsurile necesare pentru a pune la dispoziția inspectorilor muncii din agricultură:

- a) birouri locale de inspecție care să corespundă nevoilor serviciului, accesibile, pe cât posibil, tuturor celor interesați, și amplasate în funcție de situația geografică a întreprinderilor agricole și de existența de căi de comunicare la îndemână;
- b) înlesniri de transport necesare exercitării funcției lor, dacă nu există mijloace de transport public corespunzătoare.

2. Autoritatea competentă trebuie să ia măsurile necesare pentru ca inspectorii de protecție a muncii din agricultură să li se restituie toate cheltuielile de deplasare și toate cheltuielile accesorii necesare exercitării funcției lor.

Articolul 16

1. Inspectorii muncii din agricultură, purtând asupra lor actele care le atestă funcția, vor fi autorizați:

- a) să pătrundă liber, fără avertisment prealabil, la orice oră din zi sau noapte, în locurile de muncă supuse controlului inspecției;
- b) să pătrundă, în timpul zilei, în orice local în care consideră că există motive întemeiate pentru efectuarea controlului;
- c) să procedeze la orice investigații, controale sau cercetări apreciate ca necesare, pentru a se asigura că dispozițiile legale sunt respectate în mod efectiv și, în special:
  - i. să pună întrebări, singuri sau în prezența martorilor, conducătorului întreprinderii, personalului acestuia sau oricărei alte persoane din cadrul întreprinderii, asupra tuturor problemelor privind aplicarea dispozițiilor legale;
  - ii. să ceară, potrivit modalităților stabilite de legislația națională, să li se prezinte toate înscrisurile, registrele și alte documente a căror deținere este prevăzută de legislația referitoare la condițiile de muncă și de viață, în scopul verificării conformității acestora cu dispozițiile legale și pentru a le copia sau scoate extrase;
  - iii. să ia pentru analiză mostre din produsele, materiile sau substanțele utilizate sau manipulate, cu condiția ca cel care angajează sau reprezentantul acestuia să fie încunoștințat că materiile sau substanțele respective au fost luate în acest scop.

2. Inspectorii nu pot pătrunde, în virtutea alineatelor a) sau b) ale paragrafului precedent, în locuința particulară a conducătorului unei întreprinderi agricole, în afară de cazul în care au acordul acestuia sau sunt în posesia unei autorizații speciale eliberate de autoritatea competentă.

3. Cu ocazia inspecției, inspectorii vor informa despre prezența lor în întreprindere pe cel care angajează sau pe reprezentantul acestuia, precum și pe lucrători sau reprezentanții lor, în afară de cazul în care apreciază că o astfel de înștiințare riscă să dăuneze eficacității controlului.

Articolul 17

Serviciile de inspecție a muncii din agricultură vor fi chemate să participe, în cazurile și condițiile prevăzute de autoritatea competentă, la controlul preventiv al noilor instalații, noilor substanțe și al noilor procedee de manipulare sau de transformare a produselor, susceptibile de a constitui un pericol pentru sănătate sau securitate.

Articolul 18

1. Inspectorii muncii din agricultură vor fi autorizați să ia măsurile destinate eliminării defecțiunilor constatate la instalație, la o amenajare sau în metodele de lucru din întreprinderile agricole, inclusiv utilizarea substanțelor periculoase, pe care le consideră că amenință sănătatea sau securitatea.

2. Pentru a putea lua astfel de măsuri, inspectorii vor avea dreptul, dacă măsurile lor nu au fost contestate pe căile juridice sau administrative prevăzute de legea națională, să dispună sau să facă să se dispună:

- a) să se aducă instalațiilor, localurilor, utilajelor, echipamentului sau altor aparate, într-un termen fixat, modificările necesare pentru asigurarea aplicării stricte a dispozițiilor legale privind sănătatea și securitatea;
- b) să fie luate măsuri imediate executorii, putându-se merge până la încetarea lucrului, în cazurile de pericol iminent pentru sănătate și securitate.

3. Dacă procedura prevăzută la paragraful 2 de mai sus nu este compatibilă cu practica administrativă și judiciară a statului membru, inspectorii vor avea dreptul să sesizeze autoritatea competentă pentru ca aceasta să dea ordine precise sau să determine luarea de măsuri imediat executorii.

4. Defecțiunile constatate de către inspector cu ocazia inspecției unei întreprinderi, precum și măsurile luate în aplicarea paragrafului 2 sau cerute în aplicarea paragrafului 3, trebuie aduse imediat la cunoștința celui care angajează și a reprezentanților lucrătorilor.

Articolul 19

1. Inspecția muncii din agricultură trebuie să fie informată despre accidentele de muncă și cazurile de boli profesionale din sectorul agricol în cazurile și potrivit procedurii prevăzute de legislația națională.

2. Dacă este posibil, inspectorii muncii vor fi chemați să participe la orice anchetă la fata locului asupra cauzelor accidentelor de muncă sau ale bolilor profesionale cele mai grave, în special cele care privesc accidente sau boli provocatoare de moarte sau soldate cu un număr oarecare de victime.

Articolul 20

Dacă legislația națională nu prevede altfel, inspectorii muncii din agricultură:

- a) nu vor avea dreptul să aibă vreun interes, direct sau indirect, în întreprinderile aflate sub controlul lor;
- b) vor fi obligați, prin măsuri penale sau disciplinare corespunzătoare, să nu dezvăluie, chiar după părăsirea funcției, secretele de fabricație sau de comerț ori procedeele de exploatare pe care le-au cunoscut cu ocazia exercitării funcțiilor lor;
- c) vor considera ca absolut confidențială sursa oricărei plângeri care semnalează o defecțiune, un pericol în procedeele de muncă sau o încălcare a dispozițiilor legale, și nu vor divulga celui care angajează sau reprezentantului acestuia că s-a procedat la efectuarea inspecției ca urmare a unei plângeri.

Articolul 21

Numărul și natura inspecțiilor efectuate în întreprinderile agricole vor fi determinate de necesitatea de a se asigura aplicarea efectivă a dispozițiilor legale respective.

Articolul 22

1. Persoanele care încalcă sau neglijează respectarea prevederilor legale a căror aplicare face obiectul controlului inspectorilor muncii din agricultură sunt pasibile de urmărire judiciară sau administrativă imediată, fără avertisment prealabil. Totodată, legislația națională poate să prevadă excepții pentru cazurile în care este necesar un avertisment prealabil dat în vederea remedierii situației sau pentru a determina luarea măsurilor preventive.

2. Inspectorii de muncă pot decide ca, în locul intentării acțiunii sau recomandării efectuării urmăririi, să dea avertismente sau îndrumări.

Articolul 23

Dacă inspectorii muncii din agricultură nu au competența de a intenta acțiuni de urmărire, ei au dreptul de a sesiza direct autoritatea investită să efectueze astfel de urmăriri, prin procese-verbale constatatoare ale încălcărilor dispozițiilor legale.

Articolul 24

Pentru cazurile de încălcare a dispozițiilor legale a căror aplicare face obiectul controlului inspectorilor muncii din agricultură și pentru cazurile de împiedicare a acestor inspectorii în exercitarea funcției lor, în legislația națională vor fi prevăzute sancțiuni corespunzătoare a căror aplicare trebuie să fie efectivă.

Articolul 25

1. Inspectorii muncii sau birourile locale de inspecție, după caz, au obligația de a prezenta autoritățile centrale a inspecției rapoarte periodice asupra rezultatelor activității lor în agricultură.

2. Aceste rapoarte vor fi întocmite potrivit indicațiilor autorității centrale a inspecției și vor trata subiecte indicate de această autoritate; ele vor fi prezentate cel puțin la termenele indicate de numita autoritate și, în orice caz, cel puțin o dată pe an.

Articolul 26

1. Autoritatea centrală a inspecției va publica un raport anual asupra activității serviciilor de inspecție din agricultură, fie în forma unui raport separat, fie ca parte componentă a raportului său anual general.

2. Aceste rapoarte anuale vor fi publicate într-un termen convenabil, care să nu depășească, în nici un caz, 12 luni de la sfârșitul anului la care ele se referă.

3. Copii ale rapoartelor anuale vor fi comunicate directorului general al Biroului Internațional al Muncii în termen de 3 luni de la publicarea lor.

Articolul 27

Rapoartele anuale publicate de către autoritatea centrală de inspecție se vor referi, în special, la următoarele subiecte, în măsura în care aceste subiecte reies din controlul acestei autorități:

- a) legi și regulamente care relevă competența inspecției muncii din agricultură;
- b) personalul inspecției muncii din agricultură;
- c) statistici ale întreprinderilor agricole supuse controlului inspecției și numărul persoanelor care lucrează în aceste întreprinderi;
- d) statistici ale inspecțiilor efectuate;
- e) statistici ale infracțiunilor comise și ale sancțiunilor aplicate;
- f) statistici ale accidentelor de muncă și ale cauzelor acestora;
- g) statistici ale îmbolnăvirilor profesionale și cauzelor acestora.

Articolele 28-35

Dispoziții finale tip¹